

Abstrakt

Subdukční zóny jsou jedním z nejdynamičtějších tektonických prostředí, kde se oceánská litosféra subdukuje pod nadložní desku do pláště. Pomocí analogového modelování lze vhodně studovat širokou škálu procesů subdukčních zón. Analogové modelování umožňuje reprodukovat komplikované a dlouhotrvající procesy, které tak lze pozorovat přímo v laboratoři, byť v kratších časových a délkových měřítkách než se odehrávají v přírodě. Hlavními cíli této bakalářské práce je nejprve poskytnout základní přehled architektury subdukčních zón, poskytnout přehled používaných analogových experimentálních metod a představit hlavní výsledky analogového modelování subdukčních zón a akrečních klínů. V práci jsou rovněž sumarizovány hlavní mechanické parametry modelovacích materiálů. V navazující části práce pak byly provedeny jednoduché analogové experimenty zaměřené na tvorbu melanží, které vznikají při subdukcii podmořských hor a vulkanických pásů, jež se často tvoří topografické elevace na mořském dně. Tyto fragmenty spodní (subdukované) desky jsou pak často začleněny do akrečních klínů jako relikty tzv. stratigrafie oceánské desky (OPS – *Ocean Plate Stratigraphy*).